

Crec que la meua elecció d'idioma, com en el cas també del meu company i gran amic Llorenç Moyà, va ser una manifestació de revolta, de rebuig d'unes convencions i d'unes formes de vida i de convivència que, en aquell moment, ja trobàvem insatisfactòries. En gran part va ser per això, també gràcies a la ja tantes vegades al·ludida influència de Miquel Llodrà, també a algunes lectures, per exemple, de Costa i Llobera i potser de Joan Alcover. Hem de pensar que precisament a través d'en Llodrà vaig conèixer en Francesc de Borja Moll. Aleshores vaig començar a conèixer un poc els nostres escriptors i això segurament va fer que triàs el català com a llengua literària. De fet, no em va suposar cap trauma sinó probablement una sensació d'alliberament. És una elecció que no lament en absolut, que no he lamentat mai i que, d'altra banda, repetiria si fos necessari. [Salom *et al.*, 1993: 53]

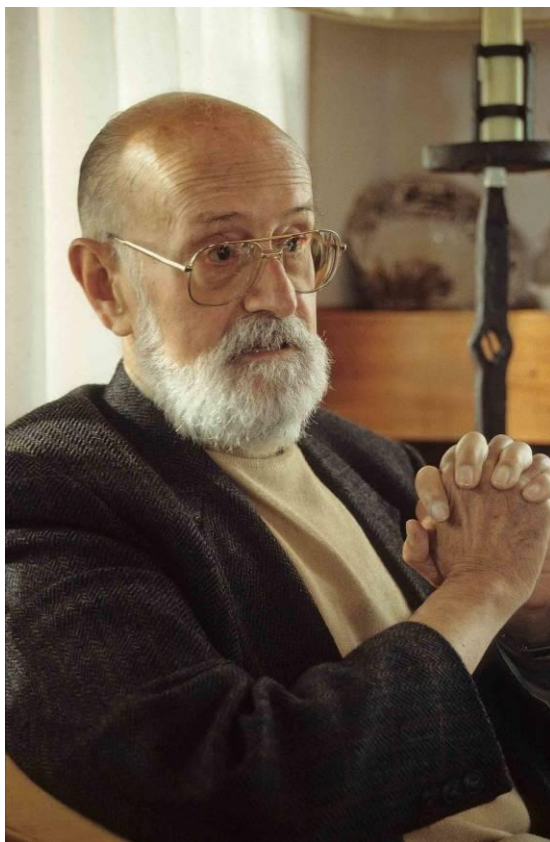
— Jo a vegades pens que si formàs part d'una cultura normal, avui dia sa meua obra de poeta seria una mica més extensa; però, què vols? Vivim en aquest país, som d'aquest país, i no ens queda més remei que servir-lo d'una manera o altra. [Roig, 1980: 135]

— Oh, és clar, això és es problema, és es resultat de dos-cents cinquanta anys de colonització cultural. I l'han patida tots es mallorquins, independentment que a ca seva hagin estat castellanòfils o no hagin estat castellanòfils. Això ho hem patit tots i això es posa en relleu sempre que es presenta s'ocasió. [Roig, 1980: 125-126]

Trencau una sola baula de la cadena i se us haurà esgarriat la vostra identitat pròpia; prescindiu d'una sola de les àrees culturals que us pertanyen, i caureu dins la més profunda incoherència: haureu deixat d'ésser qui éreu. [Llompарт 1991: 14]

— Crec que tota la universalitat arrenca d'un arrelament autèntic a un temps i a un país. Aquesta universalitat és un de tants tòpics i una de tantes trampes que s'esgrimeixen de fa temps i temps i temps. Jo sempre recordaré allò que va dir Joan Alcover en una ocasió: que si voleu ser universals, sigueu locals. [Roig, 1980: 133]

Conferència itinerant
JOSEP M. LLOMPART: APUNTS DE SOCIOLINGÜÍSTICA
A CÀRREC DE MARIA DEL MAR VANRELL

G CONSELLERIA
O CULTURA,
I PARTICIPACIÓ
B I ESPORTS
/ DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

**Any
Llopart
2018**

mai no et deturis

El 28 de gener de 2018 es van complir vint-i-cinc anys de la mort de l'escriptor, poeta i activista cultural Josep Maria Llompart. És voluntat del Govern de les Illes Balears commemorar la seva figura, com a reconeixement a la persona i en gratitud a la seva trajectòria. Per aquest motiu, el Consell de Govern va acordar el 22 de desembre de 2017 declarar l'any 2018 com a Any Josep Maria Llompart.

Llompart era un català de vocació, una vocació que va exercir amb constància i elegància —no debades ell es definia com «un infant de casa bona»— en un temps en què tant l'una com l'altra sovint eren menystingudes.

Amb aquesta conferència itinerant recordam la persona, la petjada dels seus mots en la literatura catalana i també, i de manera molt especial, la seva feina activa i el seu compromís insubornable amb la llengua i la societat de les Illes Balears, com a treballador actiu i constant per la pervivència de les paraules, les bastides que fan que una societat es lligui al passat i avanci cap al futur.

Les paraules ens fan i ens defineixen, individualment i col·lectiva. Són les paraules el vincle més subtil i més ferm. Per les paraules va viure i amb les paraules va escriure una obra sòlida i perdurable. I amb paraules ens recomana:

Mai no et deturis:
no hi ha fi ni principi.
Però les roses
cada cop més vermelles
les passes t'encatifen.

En nom de la Conselleria de Cultura, Participació i Esports, em plau convidar-vos a participar en aquest acte commemoratiu i a conèixer la figura de Josep Maria Llompart.

Fanny Tur Riera
Consellera de Cultura, Participació i Esports

Calendari de les conferències

<i>Localitat</i>	<i>Data</i>
MANACOR. Institució Pública Antoni Maria Alcover	22 de maig En commemoració de la data de naixement (23/5/1925)
INCA. Claustre de Sant Domingo	30 de maig
BARCELONA. Institut d'Estudis Catalans	13 de juny En commemoració de la data d'ingrés a la Secció Filològica (14/6/1985)
VALLDEMOSSA. Edifici Costa Nord	13 de setembre
MAÓ. Institut Menorquí d'Estudis	26 de setembre
EIVISSA. Institut d'Estudis Eivissencs	17 d'octubre
FORMENTERA. Sala d'actes de l'Àrea de Cultura del Consell de Formentera	18 d'octubre
SUECA. Espai Joan Fuster	26 d'octubre
PALMA. Ca n'Oleo	29 d'octubre En commemoració de la data de la lectura del manifest a la manifestació «Per l'autonomia» (1977)